

ZINA ZEN

ISBN 978-9975-139-32-5

12.5

Zina Zen (pseudonim) s-a născut în Sărătești Veci, Telemeuș, republica Moldova, în anul 1974. Este căsătorită și are 24 copii.

Din 1996 locuiește în România, unde s-a absolvit în 2000 la Facultatea de Drept, la Universitatea de Stat din Iași, iar în 2002, cursurile academice postuniversitare ale Școlii Naționale de Studii Avansate în Domeniul Științelor Politice.

Este autoare de blog, teatrală și autoare de cărți.

A scris pentru versiunea online a revistei „Tango/Mare Dragoste” (România) și „Mare Dragoste” (Moldova).

LABIRINT

În 2014 a debutat cu romanul „Labirint” la Editura „Tango/Mare Dragoste”.

Tipogr. „Lexon-Print” – 196 p.

Apărat cu sprijinul financiar al Companiei de Colectare a Datoriilor Incasă Moldova – 1000 ex.

Acest volum a fost editat cu sprijinul financiar al Companiei de Colectare a Datoriilor Incasă Moldova.

www.incaso.md

MD-2008, mun. Chișinău, str. Mihail G. de 115
MD-2048, mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun 171
tel.: 022 32 04 94; fax: 28 81 78;
GSM: 0 699 04 555; 0 799 29 555

Zina Zen (pseudonim) s-a născut în Sătești Vechi, Teleonești, republica Moldova, în 1978, pe 24 martie. Din 1996 locuiește în România, unde a absolvit în 2000 facultatea de Drept, la Universitatea București, iar în 2002, cursurile academice postuniversitare ale Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative, specializarea Științe Politice.

Este autoare de blog, textieră și autoare de cărți.

A scris pentru versiunea online a revistei „Tango Mare” (Moldova) „Dragoste” (România) și revistei „22 minute” (Moldova).

În 2014 debutează cu proză scurtă, alături de vicaletul în literatură Cătălin, parțial în 2014 și în 2015, cu romanul „22 minute” (Moldova) și „22 minute” (România).

În 2015 lansează cartea de poezii „22 minute” (Moldova) și „22 minute” (România). În 2016 publică romanul „22 minute” (Moldova) și „22 minute” (România).

Acest volum a fost editat cu sprijinul financiar al Companiei de Colectare a Datoriilor Incaso Moldova, www.incaso.md.

MD-2049, mun. Chișinău, str. Mironesti 571, et. 112
MD-2049, mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun 111
tel. 022 22 04 94, fax 22 21 75
ISBN 9 789975 13932 8

ISBN 978-9975-139-32-8

© Zina Zen, 2017

1.

Fiecare „om perfect”

Are-n față o oglindă spartă.

Aceasta este formula iubirii,

Redusă la absurd

Și simplificată.

2.

Eu pun niște apă la foc,
Te rog să adaugi tu sare.
„Dă-mi roșii. Ulei. Busuioc.
Parmezan. Rozmarin. Cuișoare.”

Îmi torni întrebarea în vin,
Eu pun șervețele pe masă.
E un joc. Masculin-feminin.
Tu zâmbești.
Eu devin mai frumoasă.

Puteam să ieșim în oraș.
Puteam să rămânem prieteni.
Dar noi am ales să gătim,
Împreună, paste „al dente”.

3.

Spune-mi, soare, când ți-e dor,
Faci să plouă-ncetișor?
Faci o pauză de lume?
Îți e dor de-un dor anume?

Spune-mi, soare, când mi-e dor,
Să rămân sau pot să zbor?
Îmi dai foc sau îmi dai ploi?
Să fac pace sau război?

Spune-mi toamnă,
Spune-mi dor.

4.

Tu ai un fel al tău anume,
De-a nu fi.
De-a nu rămâne,
De-a pleca,
De-a nu vorbi.
De-a te juca,
De-a te întoarce,
De-a simți.
De-a renunța,
De-a te lupta,
De-a nu fugi.
Tu ai un fel al tău anume
De-a iubi.

5.

Povești neîncheiate,
Mii.
Scrise de oameni mari,
Ascunși în suflete fragile
De copii.

Priviri fugare,
Unison în șoapte,
Tresăriri.
Planuri și vise
Pentru „mai departe”...
„Nu știi.”
„Știi.”

Sunt doar coincidențe.

Mii.

6.

Mă-nveți să trăiesc fără tine,

Mă-nveți să trăiesc.

Mă-nveți cum e rău, și cum – bine,

Mă-nveți să urăsc.

Mă-nveți să trăiesc așteptarea,

Distanța de ani dintre noi.

Mă-nveți să-mi trăiesc resemnarea,

Agresiv, declarându-mi război.

Mă-nveți să te știu prea departe,

Mă-nveți să nu caut răspuns.

Mă-nveți să n-arunc vorbe sparte,

Mă-nveți că tăcerea-i de-ajuns.

Mă-nveți să nu mor fără tine,

Mă-nveți să nu-nghet.

Cel mai mult, mă înveți despre mine,

Cel mai mult, mă înveți să te-nvăț.

7.

Pe ce parte a dragostei dormi?

Mai ți-e marea pe partea ta dreaptă?

Mai tresari, speriat, uneori,

Când în vis nimeni nu te așteaptă?

Fără destin,

Așteptări

Și țigare.

Fără streșări

Din vieți viitoare.

Fără mișcări

Confinționale

Geam aburit,

O oglindă întreagă.

Ceal indian...

Chestii banale.

Ce o să se întâmple?

Ce o să ne fie?

O să ne câpem!

Într-o scrisoare?

8.

Înțeleg.

Și aleg

Să nu merg

„Tot așa”

Mai departe.

Mă opresc

Să iubesc

Numai eu.

Fără „dacă”,

„Hai mâine”,

Sau „poate”.

Te iubesc.

Mulțumesc.

Vorbe goale.

Neargumentate.

9.

Ce o să se întâmple?

Ce o să ne fie?

O să ajungem ca toți,

Sau noi, primii,

O să sărim din sistem

Și din inimi?

Fără destin,

Așteptări

Și tipare.

Fără-ntrebări

Din vieți viitoare.

Fără mișcări

Conflictuale.

Geam aburit,

O oglindă întreagă,

Ceai indian...

Chestii banale.

Ce o să se întâmple?

Ce o să ne fie?

... O să-ncăpem

Într-o scrisoare?

10.

Dorul cel mai dor
E dorul care-ncepe mai târziu,
Să doară.
Când nu te-aștepți,
N-ai timp și loc,
Și nici măcar nu vrei.

11.

Tu al meu, iar eu a ta,
Și nu știe nimenea,
Tot ce știm sau ni se pare,
Ce-i răspuns, ce - întrebare.

N-avem zile-n calendare,
Soarele nu mai răsare,
Universul, tot, dispare,
Când iubim sau ni se pare.

Ba ești drum, ba ești cărare,
Munte ești, și val de mare,
Ești o stea ne-căzătoare,
Când iubești sau ți se pare.

Răspuns - întrebare,
Gesturi grăbite,
Liniști găsite-n
Războaie pierdute,
Bătălii neavute.

Până când, în ce fel,
Sub ce formă,
Lămea mea în a ta
Se transformă?

Spune-mi cum, și de ce,
Și de unde,
Poți atâtea-nceputuri
Ascunde?